

Hubertusjagt 2019 -feltet uden spring søndag den 3. november 2019

Søndag d. 3.11. var en meget, meget våd dag. Det var også dagen for ARS' årlige Hubertusjagt. Folk mødte op med højt humør, og det humør formåede de at holde hele dagen, selvom regnen stadig silede ned.

Vores hold uden spring var et lille eksklusivt selskab på kun 6 ekvipager.

Turens yngste rytter var Frederikke på bare 9 år. Hun og hendes pony Pinocchio klarede turen i fin stil og red endda med i opløbet, hvor Frederikke desværre måtte se sig slået af blandt andre sin mor.

Master på vores tur var Gitte, mens jeg var bagmaster, med særligt ansvar for at give især Frederikke en god tur. Det klarede hun nu fint selv, og hun sørgede også godt for at underholde mig og holde gang i samtalen og fortælle om sine heste og at hun også kører ponytrav og så spurgte hun desuden ind til mit hestehold. En hyggelig tur-kammerat.

Desuden deltog Henriette, Lena og Niels og sammen havde vi en rigtig fin tur.

Turen var så godt tilrettelagt, at vi et par gange fik set det andet hold springe. Både på afstand og på tæt hold.

Det våde vejr havde sat sit præg på terrænet omkring Poulstrup sø. Især i bakkerne var der ind imellem ret smattet og glat. Men vi fik da både travet og galopperet. Og vi var også oppe på det højeste punkt og nyde udsigten et lille øjeblik.

I pausen mødtes vi med det springende hold ved Poulstrup sø.

Der blev vi traditionen tro budt på øl og vand af de hårdtarbejdende og uundværlige fodfolk. Vejret gjorde nok sit til, at pausen blev knap så lang, som den plejer.

Vores hold har de seneste år været forkælet ved at have vores egen løbende lågeåbner med. Den luksus havde vi desværre ikke i år, men Niels og Gitte sørgede i fin stil for at vi kunne komme igennem de låger, som vi ikke havde kunne lade stå åbne på forhånd.

Som sædvanligt fulgtes vi med det springende hold fra området ved Poulstrup sø og næsten hen til opløbets start.

På et tidspunkt, hvor det regnede ekstra stærkt og hvor vi alle for længst var våde til skindet og vi havde skridtet i et stykke tid og derfor var begyndt at blive lidt kolde, lød det tørt fra en rytter: ”Hey, er der nogen, der har lagt mærke til, at det regner?” Godt at det gode humør var intakt.

Da vores få hårdtarbejdende fodfolk ikke kunne være alle steder, så blev opløbet i år startet af Ole, som var master for det springende felt.

Igen i år, var det Gitte der løb med pokalen for hurtigste ARS rytter.

Vi andre travede tilbage langs læbæltet, en noget mudret og tung fornøjelse og jeg tror hestene nød det, da de kunne skridte det sidste stykke på græsstien.

Tilbage ved trailerne, blev der sørget godt for hestene og fra et par af deltagerne fra Jysk jagtrideklub, lød der nogle sjove udbrud. Det var vist noget med at være våd og kold helt ind til skindet og nogle udbrud der gik på, hvor ulækre deres gjorde og øvrigt udstyr var. (Så tænker islænder-rytteren bare: ”velkommen i klubben”. Når man rider på sådan en lav fræser, så er gjorden altid smurt ind i mudder efter en tur i vådt vejr). Vejret må da vist være særlig slem, når sådan nogle garvede jagtryttere piver lidt.

Det gjorde godt at komme ind og få frokost. Som sædvanligt bestod den af smørrebrød og øl/vand, efterfulgt af Gittes hjemmebag med kaffe til.

Det hele blev lidt mere festligt ved at både Bjarne, Malene og Tessa med deres jagthorn blæste jagten af.

Der blev holdt taler af både Gitte, Ole og Kim fra Jysk Jagtrideklub, der blev uddelt pokaler og gave til vindende gæsterytter og ceremonimester Niels ledte an i ARS klubhilsen.

Tak til alle for en hyggelig dag. Mange hilsner Pia

